

uden hvis Støtte og Medvirken en Konvertering i den foreliggende Form ikke kan gennemføres —, men vi finder dog Anledning til at understrege, at eventuelle Foranstaltninger maa være af en saadan Art, at de ogsaa hos det obligationsssøgende Publikum er egnet til at genskabe Tilliden til Kreditforeningsobligationer og bringe Ro paa Obligationsmarkedet.

Med Hensyn til den i Lovforslaget, Afsnit IV, nævnte Nedsættelse af Indlaansrenten skal vi bemærke, at Hovedbankerne anser en Nedsættelse for paakrævet for at undgaa, at store Summer, stammende fra Salg af den Obligationsmasse, der skulde konverteres, undrages Obligationsmarkedet, hvilket man mener kun effektivt kan modvirkes ved, at den nuværende Spændvidde mellem den nominelle Obligationsrente og Indlaansrenten i hvert Fald bevares. Naar derfor Obligationsrenten skal nedbringes fra $4\frac{1}{2}$ pCt. og 5 pCt. til 4 pCt., maa Indlaansrenten nødvendigvis ogsaa nedbringes med mindst $\frac{1}{2}$ pCt. Denne Betragtning kræver sikkert ikke nogen nærmere Begrundelse, idet vi blot skal pege paa, at det endnu ikke — efter at vi siden 1. Maj i Fjor har haft det nuværende Indlaansrenteniveau — er lykkedes at faa de $4\frac{1}{2}$ pCt. Landkreditforenings-Obligationer, man nu ønsker konverteret til 4 pCt., bragt op til en højere Kurs end ca. 95 til Trods for, at Nationalbanken og Krisefonden gennem Opkøb af ca. 300 Mill. Kr. Obligationer har aflastet Obligationsmarkedet for ca. 20 pCt. af den samlede Masse af Landkreditforenings-Obligationer, og til Trods for de betydelige Spekulationskøb, der i den senere Tid har fundet Sted i Forventning om Indfrielse til Pari.

Den 15. August 1934.

Oluf Nielsen,
Direktør i Landmandsbanken.
